

กฎหมายเกี่ยวกับรายได้ทางภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเทศไทย

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคลังและรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น มีอยู่กระจัดกระจายหลายฉบับ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. รัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศที่นอกจากจะบัญญัติเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชน และเรื่ององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญไว้แล้ว รัฐธรรมนูญสมัยใหม่มักบัญญัติเรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ด้วย และที่ขาดเสียมิได้ก็คือ เรื่องการคลังท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ในบทบัญญัติมาตรา 283 “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัด และประเทศเป็นการส่วนรวมด้วย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความเข้มแข็งในการบริหารงานได้โดยอิสระและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาระบบการคลังท้องถิ่น ให้จัดบริการสาธารณะได้ครบถ้วนตามอำนาจหน้าที่ จัดตั้งหรือร่วมกันจัดตั้งองค์กรเพื่อการบริหารสาธารณะตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าเป็นประโยชน์และให้การบริการประชาชนอย่างทั่วถึง

ให้มีกฎหมายแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เพื่อกำหนดการแบ่งอำนาจหน้าที่และการจัดสรรรายได้ระหว่างราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นตามระดับความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ รวมทั้งกำหนดระบบตรวจสอบและประเมินผล โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีจำนวนเท่ากัน เป็นผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย

ให้มีกฎหมายรายได้ท้องถิ่น เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีและรายได้อื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมตามลักษณะของภาษีแต่ละชนิด การจัดสรรทรัพยากรในภาครัฐ การมีรายได้ที่เพียงพอกับรายจ่ายตามอำนาจหน้าที่ขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงระดับขั้นตอนการพัฒนาทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น สถานะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความยั่งยืนทางการคลังของรัฐ

ในกรณีที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว คณะกรรมการตามวรรคสามจะต้องนำเรื่องดังกล่าวมาพิจารณาทบทวนใหม่ทุกระยะเวลาไม่เกินห้าปี เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมของการกำหนดอำนาจหน้าที่และการจัดสรรรายได้ที่กระทำไปแล้ว ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสำคัญ

การดำเนินการตามวรรคห้า เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานรัฐสภาแล้ว ให้มีผลบังคับได้”

2. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นที่นับว่ามีความสำคัญมากที่สุด โดยเป็นการกำหนดแผนและขั้นตอนในการดำเนินการต่างๆ เพื่อกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น รวมทั้งการกระจายอำนาจในการจัดหารายได้ไปยังท้องถิ่นเพิ่มขึ้นด้วย โดยเพิ่มรายได้จากภาษีให้แก่ท้องถิ่นอีกหลายประเภท เช่น เพิ่มสัดส่วนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ท้องถิ่นจาก 0.7% เป็น 2.1% เพิ่มอัตราภาษีสรรพสามิต ซึ่งแต่เดิมท้องถิ่นสามารถออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มจากอัตราที่รัฐจัดเก็บอยู่เพียง 10% เป็น 30% ให้ท้องถิ่นได้ส่วนแบ่งจากภาษีเพื่อการศึกษา ให้ท้องถิ่นมีรายได้จากทรัพย์สินของแผ่นดิน หรือทรัพย์สินของรัฐวิสาหกิจที่ดำเนินการเพื่อมุ่งหากำไรในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯลฯ ตามแผนการกระจายอำนาจจะต้องกำหนดให้มีการถ่ายโอนรายได้จากรัฐสู่ท้องถิ่น โดยในปี 2544 สัดส่วนรายได้ของท้องถิ่นต่อรัฐต้องเป็น 20% และในปี 2549 เป็น 35%

3. กฎหมายที่ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บภาษี ซึ่งจำแนกออกได้ดังนี้

(1) ภาษีอากรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเอง มีกฎหมายบัญญัติไว้ ดังนี้

(1.1) พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ.2497

กำหนดหลักเกณฑ์การจัดหารายได้ให้แก่เทศบาล โดยปันภาษีอากรของรัฐบางส่วนให้แก่เทศบาล ให้ภาษีที่เก็บอยู่แล้วบางประเภทเป็นรายได้ของเทศบาล และให้เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมตามประมวลรัษฎากรและตามกฎหมายอื่นที่ให้อำนาจแก่เทศบาลในการจัดเก็บภาษี

(1.2) พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.2475 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินในแต่ละปี โดยคิดคำนวณตามค่ารายปีของทรัพย์สิน สำหรับโรงเรือนและที่ดินที่ตั้งอยู่ในเขตท้องถิ่นนั้น ๆ

(1.3) พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2508 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

เนื่องจากภาษีบำรุงท้องที่เป็นภาษีของท้องถิ่น จึงได้บัญญัติหลักเกณฑ์ในการให้อำนาจแก่ท้องถิ่นในการประเมินเรียกเก็บภาษีชนิดนี้ไว้โดยเฉพาะ แยกต่างหากจากประมวลรัษฎากร

(1.4) พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

เนื่องจากภาษีป้ายเป็นภาษีของท้องถิ่น จึงได้บัญญัติหลักเกณฑ์ในการให้อำนาจแก่ท้องถิ่นในการประเมินเรียกเก็บภาษีป้ายไว้โดยเฉพาะ แยกต่างหากจากประมวลรัษฎากร

(1.5) พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.2535

กฎหมายฉบับนี้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บอากรการฆ่าสัตว์ได้ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

(1.6) พระราชบัญญัติอากรโรงหนัง พ.ศ. 2510

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนดูแลและจัดเก็บเกี่ยวกับการเก็บโรงหนัง ซึ่งโรงหนังเป็นทรัพย์สินที่มีอยู่ในท้องถิ่นและให้อำนาจจัดเก็บอากร สำหรับการเก็บโรงหนัง

(2) ภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเพิ่ม ได้แก่

(2.1) พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2534

(2.2) พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุรา พ.ศ.2527

กำหนดให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรเงินภาษีสุราที่เรียกเก็บเพิ่มขึ้นให้แก่กรุงเทพมหานคร และราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2.3) พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527

กำหนดให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิตที่จัดเก็บเพิ่มขึ้นให้แก่กรุงเทพมหานครและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(3) ภาษีที่จัดเก็บเพิ่มให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ พระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478 ซึ่งบัญญัติกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจจัดเก็บเพิ่มเติมสำหรับภาษีในการอนุญาตให้เล่นการพนัน เพื่อเป็นรายได้ของเทศบาลในเขตท้องที่ที่มีการเล่นการพนันนั้นโดยรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดจำนวนภาษีและค่าธรรมเนียมที่จะต้องเสีย ตามสภาพแห่งท้องถิ่นนั้น ๆ ได้

(4) ภาษีและค่าธรรมเนียมที่รัฐบาลจัดเก็บและมอบให้เป็นรายได้ของท้องถิ่นทั้งจำนวน

(4.1) พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522

ตามมาตรา 41 บัญญัติให้เงินภาษีประจำปี รวมทั้งเงินเพิ่มและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามกฎหมายนี้ เว้นแต่ค่าธรรมเนียมแผ่นป้ายทะเบียนรถที่จัดเก็บได้ในกรุงเทพมหานคร ให้ตกเป็นรายได้ของกรุงเทพมหานคร ส่วนในจังหวัดอื่นให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดเทศบาล เมืองพัทยาและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น โดยให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(4.2) พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2542

ตามมาตรา 85 บัญญัติให้เงินภาษีรถที่จัดเก็บได้ในกรุงเทพมหานคร ให้ตกเป็นรายได้ของกรุงเทพมหานคร ส่วนในจังหวัดอื่นให้ตกเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนั้น โดยให้จังหวัดจัดสรรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(4.3) พระราชบัญญัติล้อเลื่อน พ.ศ.2478

มาตรา 5 ทวิ บัญญัติให้ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายนี้ เว้นแต่ค่าธรรมเนียมสำหรับล้อเลื่อนซึ่งจดทะเบียนที่จัดเก็บได้ในกรุงเทพมหานคร ให้ตกเป็นรายได้ของกรุงเทพมหานคร ส่วนในจังหวัดอื่นให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นที่มีชื่อเรียกอย่างอื่น โดยให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(5) ค่าตอบแทน ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ที่กฎหมายกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บ ซึ่งบัญญัติในกฎหมายดังต่อไปนี้

(5.1) ประมวลกฎหมายที่ดิน

(5.2) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2535

(5.3) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

(5.4) พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535

(5.5) พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ.2503 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม

(5.6) พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.2493

(5.7) พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม

(5.8) พระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.2535

(5.9) พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2528

(5.10) พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522

(5.11) พระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ.2542

(5.12) พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493

4. กฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

(1) กฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวกับการจัดสรรภาษีอากรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1.1) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2550

(1.2) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับ ปีงบประมาณพ.ศ. 2549

(1.3) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีการค้าให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1.4) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ และล้อเลื่อนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2547

(1.5) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีสรรพสามิตให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547

(1.5) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ.2547

(1.6) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและ ภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2534 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547

(1.7) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547

(1.8) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2546

(1.9) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ.2546

(1.10) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีสุราและภาษีสรรพสามิตให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับ ปีงบประมาณ พ.ศ.2546

(1.11) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2546

(1.12) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและ ภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่อำนาจการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2534 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2546

(1.13) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนเพิ่มเติม พ.ศ.2544

(1.14) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2544

(1.15) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนด แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2)

(1.16) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544

(1.17) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2544

(1.18) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1.19) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน พ.ศ. 2544

(1.20) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2544

(1.21) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2544

(1.22) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่มีทุนทรัพย์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน และกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1.23) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช 2478 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1.24) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีรถตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1.25) ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรเงินภาษีประจำปีรวมทั้งเงินเพิ่มและค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(2) กฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวกับภาษีอากรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเอง ได้แก่

(2.1) กฎกระทรวง (พ.ศ. 2512) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

(2.2) กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

(2.3) กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

(2.4) กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

(2.5) กฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

(2.6) กฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

(2.7) กฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

(2.8) กฎกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

(2.9) กฎกระทรวง ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

(2.10) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บภาษีป้าย

(2.11) พระราชกฤษฎีกาให้นำราคาปานกลางของที่ดินที่ใช้ใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. 2521 ถึง พ.ศ. 2524 มาใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปี พ.ศ. 2545

(2.12) กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2516) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508

(2.13) กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2516) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2516

(2.14) กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2508

(2.15) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดแบบแสดงรายการที่ดินตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2508

(2.16) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดแบบพิมพ์ภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2508

(2.17) ประกาศกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ นอกเขตเทศบาล (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2516

(2.18) ประกาศกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยกเว้นหรือลดภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2509

(2.19) ประกาศกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยกเว้นหรือลดภาษีบำรุงท้องที่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527

(2.20) ประกาศกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยึด อาศัย หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2512

(2.21) กฎกระทรวง (พ.ศ.2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535

(2.22) กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535

(2.23) กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535

(2.24) กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.2535

(2.25) กฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.2535

(2.26) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การกำหนดแบบพิมพ์ที่ใช้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.2535

(2.27) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.2535

(2.28) กฎกระทรวง (พ.ศ.2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ.2540

(3) กฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเพิ่มเติม ได้แก่

(3.1) พระราชกฤษฎีกาเพิ่มอัตราภาษีสรรพสามิตเพื่อนำไปจัดสรรให้แก่กรุงเทพมหานครและราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2527

(3.2) พระราชกฤษฎีกาเพิ่มอัตราภาษีสรรพสามิตเพื่อนำไปจัดสรรให้แก่กรุงเทพมหานครและราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2527

(3.3) พระราชกฤษฎีกาเพิ่มอัตราภาษีสรรพสามิตเพื่อนำไปจัดสรรให้แก่กรุงเทพมหานครและราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2534

(3.4) กฎกระทรวง (พ.ศ.2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดสรรภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527

(3.5) กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2534) ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีการค้าให้แก่ เทศบาล สุขาภิบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2505

(4) กฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวกับภาษีที่จัดเก็บเพิ่มเติมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

(4.1) กฎกระทรวง ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2503) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478

(4.2) กฎกระทรวง ฉบับที่ 20 (พ.ศ.2534) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478

(5) กฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวกับภาษีและค่าธรรมเนียมที่รัฐจัดเก็บและมอบให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจำนวน ได้แก่

(5.1) กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2523) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522

(5.2) กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2523) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522

(5.3) กฎกระทรวง ฉบับที่ 18 (พ.ศ.2531) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522

(6) กฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวกับค่าตอบแทน ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ

(6.1) พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.2493 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2499

(6.2) กฎกระทรวง ฉบับที่ 32 (พ.ศ.2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.2497

(6.3) กฎกระทรวง ฉบับที่ 36 (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2456

(6.4) กฎกระทรวง ฉบับที่ 64 (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2456

(6.5) กฎกระทรวง (พ.ศ.2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

(6.6) กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

(6.7) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (พ.ศ.2535) เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการในคณะกรรมการสาธารณสุข

(6.8) ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ 1/2535 เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

(6.9) ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ 3/2535 เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เพิ่มเติม

(6.10) ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ 5/2538 เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(6.11) ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ 6/2538 เรื่อง กำหนดจำนวนคนต่อจำนวนพื้นที่ของอาคารที่พักอาศัยที่ถือว่ามีคนอยู่มากเกินไป

(6.12) ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ 7/2538 เรื่อง กำหนดจำนวนคนต่อจำนวนพื้นที่ของอาคารที่พักอาศัยที่ถือว่ามีคนอยู่มากเกินไป

(6.13) ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ 8/2538 เรื่อง กำหนดจำนวนคนต่อจำนวนพื้นที่ของอาคารที่พักอาศัยที่ถือว่ามีคนอยู่มากเกินไป

(6.14) ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ 9/2538 เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เพิ่มเติม

(6.15) กฎกระทรวง (พ.ศ.2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535

(6.16) กฎกระทรวง (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ.2503

(6.17) กฎกระทรวง (พ.ศ.2493) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.2493

(6.18) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.2493 (ฉบับที่ 4)

(6.19) กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2526) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

(6.20) กฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

(6.21) กฎกระทรวง ฉบับที่ 23 (พ.ศ.2533) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

(6.22) กฎกระทรวง (พ.ศ.2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.2535

(6.23) กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2535

(6.24) กฎกระทรวง (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2528

(6.25) กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2528

(6.26) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528

(6.27) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528

(6.28) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดท้องถิ่นตามมาตรา 146 แห่งพระราชบัญญัติการจราจรทางบก พ.ศ.2522 (ประกาศ ณ วันที่ 11 มิถุนายน 2528)

(6.29) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดท้องถิ่นตามมาตรา 146 แห่งพระราชบัญญัติการจราจรทางบก พ.ศ.2522 (ประกาศ ณ วันที่ 29 สิงหาคม 2540)